

XIII

- xvij De hisque per incarnationem Christi sunt collata credentibus.
- xviii De nativitate domini ex maria virginis spiritus sancto.
- xix Quod verbum caro factum quod est Christus Iesus et sapientie thesauros in se habeat et scientie.
- xx Neminem posse sine fide adveram beatitudinem peruenire.

Aurelii Augustini episcopi de trinitate liber tredecimus incipit.

De gemino rationalis mentis officio quo rum unum ad temporalia aliud pertinet ad eternia.

Caplin. I.

Tlibro supiore huius operis duodecimo sat satis egimus discerne rationis mentis officium in tripliciter rebus ubi non sola cognitione verum et actione versa ab excellente eiusdem mentis officio quod preimpladis eternis rebus impendit ac sola cognitione fruatur. **C**omodo autem fieri potest ut de scripturis sanctis aliquod interseram quod facilius possit utrumque dinoscere. **Q**uagelium suum Iohannes euangelista sic exorsus est. In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum. **E**rat in principio apud deum oia propter ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil. **N**on factum est in ipso vita erat et vita erat lux hominum et lux in tenebris lucet et tenebre eas non comprehenduntur. **C**ontemplativa vita requirit et intellectuali mente cernendum est. **Q**ua in re est omnis quod pascitur tanto fiet sine dubitatione sapientior. **S**icut id quod ait. Lux lucet in tenebris et tenebre eam non comprehenduntur fide utrumque opus erat quod credere est quod non videtur. **T**enebras quippe intelligi voluit auersa ab huius luce eamque minime idoneam pertueri corda. **Ubi** 5 mortalius propter quod adiungit et dicit. Fuit homo missus a deo cui nomen erat Iohannes hic venit in testimonium ut testimonium phiberet de lumine ut oes crederent illum. **H**oc iam tripaliter gestum est et ad sciam pertinet que cognitione historica continetur. **H**oitem autem Iohannem inphantasia cogitamus que de humanae nature notitia impressa est nostre memorie. **E**t hoc eodem modo cogitat siue qui ista non creditur siue quod credunt. **U**tricunque enim notum est quid sit homo cuius exterior est premere et corpus pro corporis lumina didicerunt. **I**nterior vero et animam in seipsis quae et ipsi homines sunt et pro humanam puerationem cognitam tenent ut possint cogitare quod dicitur. **F**uit homo cui nomen erat Iohannes quia et nomina sciunt loquendo et audiendo. **Q**uod autem ibi est missus a deo fide tenent qui tenent. **E**t qui fide non tenent aut dubitatione ambigunt aut infidelitate derident. **U**tricunque tamen si non sunt ex numero nimis insipientium qui dicunt in corde suo non est sed hec audientes ubi utrue cogitat et quod sit deus et quod sit mitti a deo et si res se habet certe sicut valent. **F**ide porro ipsam quam videt quisque in corde suo si credit vel non esse si non credit aliter nouimus non sicut corporaque vidimus oculis corporeis et propter imagines quas memoria tenemus etiam absentia cogitamus nec sicut ea quae non vidimus et ex his quae vidimus cogitatione utrumque formamus et memoria commendamus quo recurramus cum voluerimus ut illic ea vel potius qualescumque imagines eorum quas ibi fiximus similiter recordatione cernamus. **N**ec sicut hominem vivum cuius animam etiam si non videmus ex nostra coniunctione et ex motibus corporibus hominem vivum sicut videntem didicimus intuemur etiam cogitando. **N**on sic ut fides in corde est ab eo cuius est fide et tenet certissima scia clamatque scia. **C**um itaque propterea credere iubemur quod id quod credere iubemur vide non possumus: ipaz tamen fidem quae in te in nobis videmus in nobis quae et rem absentium prius est fides et rem que foris sunt intus est fides: et rem que non videntur videtur fides: et ipsa tamen ipsa

Lob.

De 52.

Ubi 5 pcessit nostra distinctio main principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat ubi hoc erat in principio apud deum. **Q**ia quae facta sunt et sine ipso factum est nihil quod

Liber

litter fit in cordibus hominum. Et si ex infidelibus
fideles sunt; perit ab eis. Aliquid autem et rebatur falsa
accordatio fides: loquuntur enim sic ut dicamus
habita est ei fides et decepit. Qualis fides: si
tamen et ipsa dicenda est fides: non culpabilis de cordi
bus perit: quia ea inuenta sitas pellit: optabilis autem
rex verax in easdem res fides transit. Non enim
dicendum est perit: quia ea quod credebanus videtur
Hunc enim adhuc fides dicenda est cum diffinita
Heb. ii. sit in epila ad hebreos: dictumque sit ea esse con-
3ob. i. iunctione rex quod non videntur. Deinde quod sequitur
Ubi. 5. hic venit in testimonium: ut testimonium prohiberet de lumine ut oculi crederetur pro illius: acto
ut dixi tripalis est. Tripaliter enim testimonium prohibetur etiam de re sempera quod est intelligibile lumen. De quo ut testimonium prohiberet venit iohannes quod non erat lux: ut testimonium prohiberet de lumine. Adiungit enim. Erat lux vera quod illuminat oculum hominem veniente in hunc mundum: in mundo erat: et mundus per ipsum factus est: et mundus eius non cognovit. In propria venit et sui est non receperunt. Nec verba quae in lingua scient ex rebus intelliguntur nouerunt. Quare aliquis nobis innotuerunt per corporis sensus sicut in hoc: sicut ipse mundus: cui tam evidentem magnitudinem cernimus: sicut corudem vox soni. Nam et auditus sensus est corporis. Aliquid autem per animam rationem sicut id quod dictum est. Et sui est non receperunt. Intelligit enim non in eum crediderunt. Quod quod sit: nullo corporis sensu: per animam ratione cognoscimus. Vox etiam vox non soli sonos sed significaciones primi per corporis sensum: primi per animam rationem didicimus: nec ea vox nostra per nos audiimus sed quia iam audieram. Et non soli ipsa: reverentia quae significarent cognita memoria tenebamus: et hagnouimus. Hoc enim nomine diffidabili cum dicit mundus: quoniam sonus est: res vestigia corporis per corpus innotuit: et per aurem: et etiam quod significat per corpus innotuit: et per oculos carnis. Mundus quippe inquit notus est: videntibus notum est. Ad hunc verbum quatuor syllabas quod est crediderunt: sono suo quoniam corpus est: paurez carnis illabit. Ad autem significat: nullo corporis sensu per animam ratione cognoscitur. nisi enim quid sit crediderunt per animum nostrum: non intelligeremus quod non fecerint illi: de quod dictum est. Et sui est non receperunt. Sonus ergo verbi fornicatus instrepit auribus corporis: et attingit sensum quod vocatur auditus. Hoc est quod hominis et in nobis ipsis nota est: et fornicatus in aliis ad est corporis sensibus oculis cum videatur: auribus eti auditur: tactui et tenetur et tangitur. Habet etiam in memoria nostra imaginem suam incorpoream quidem: sed corporis similem. Unde de-

nique ipsius mirabilis pulchritudo fornicatio persto est: et aspectibus nostris ei sensui quod tacere si quod eius attingimur. Habet etiam in memoria nostra imaginem suam: ad quam recurrimus: cum eis vel septemparietibus vel etiam in tenebris cogitamus. Sed de his imaginibus rerum corporalium in corporibus quod habentibus tantum similitudines corporum: et ad vitam exterioris hominis pertinentibus: iesu satis in undecimo libro locuti sumus. Nunquam autem agimus de hoce interiori et eius scia: ea que rex est tempori et mutabiliti: in cuius intentione cum assumitur aliquod: etiam de rebus ad exterioris hominem pertinentibus: ad hoc assumendum est ut aliquod inde doceat quod rationale adiuuet scientiam. Neque hoc rex quas coesum cum aiuntibus irrationalibus habemus: rationalis unus ad interioris hominem pertinet: nec recte dici potest cum irrationalibus aiuntibus cum nobis esse communem. Defide quod licet per corporis sensum mente concepta sit: nihil tamen inuenitur habere corporeum. **Capitulum. II.**
fides vero de qua in hoc libro aliquis diutius disputare certa dispositiois nre ratione compellimus: quam quislibet fideles vocant: qui non habent infideles: sicut hi qui venientes in propria dei filii non receperunt: quod uis ex auditu in nobis facta sit. Non tamen ad eum sensum corporis pertinet quod appellatur auditus: quoniam non est sanus: nec ad oculos huius carnis: quoniam non est color: aut corporis forma: nec ad eum quod dicitur tactus: quoniam corporaliter nihil habet: nec ad ullum sensum corporis: quoniam cordis res ista non corporis: nec fortis est a nobis: sed in intimis nostris nec eam quisque homo videt in alio: sed unusquisque in semetipso. Denique potest et simulatione confingi: et putari esse in quo non est. Si iam igitur quisque fidem apud seipsum videt: in altero autem credit esse eam non videt: et tanto firmius credit: quanto fructus eius magis nouit quod operari solet fides per dilectionem. Nobis omnibus de quibus euanglista subiungit et dicit. Quorumque receperunt eum: dedit eis potestatem filios dei fieri: his qui credunt in nomine eius: quod non ex sanguinibus: neque ex voluntate carnis: neque ex voluntate viri: sed ex deo nati sunt. Fides ista communis est: non sicut aliqua corporis forma communis est ad videndum omnium oculis quibus presto est. Ex ipsa quippe una omnium cernentium quodammodo informata aspectus) sed sicut dici potest oibus hominibus esse facies humana communis. Nam hoc ita dicitur: ut tamen singuli suas habeant. Ex una sancto christina impressam fidem credentium cordibus singulorum qui hoc idem credunt verissime di